

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 85

Niedziela, 12 — poniedziałek, 13 kwietnia 1942 r.

Rok II

Uderzenie niemiecko-fińskie w Laponii wyparło bolszewików z 40 pozycji bojowych

Komunikat nadzwyczajny: nowych 94.000 ton na dzień

Z KWATERY GŁÓWNEJ FUHRERA, 11. 4. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje:

Na półwyspie Kercz po załamaniu się obfitego w straty ataku nieprzyjacielskiego w dniu 9 kwietnia, nie miały miejsca żadne większe walki. Liczba zniszczonych czołgów nieprzyjacielskich podniosła się na 72, liczba czołgów niezdolnych do manewrowania na 29.

U wybrzeży Morza Czarnego niemieckie samoloty bojowe bombardowały bolszewickie urządzenia portowe i uszkodziły celnymi bombami 4 statki handlowe.

Na środkowym odcinku frontu wschodniego zniszczono szereg otoczonych oddziałów nieprzyjacielskich sił zbrojnych. W czasie zwycięskich ataków oddziałów niemieckich zadano nieprzyjacielowi znaczne krwawe straty.

Na północnym odcinku załamały się silne ataki sowieckie wspierane czołgami. W Laponii zdobyli Niemcy strzelcy górscy wspólnie z zespołami fińskimi w śmiałym wypadzie nieprzyjacielski punkt oparcia silnie umocniony i zniszczyli 40 stanowisk bojowych wraz z załogą.

U wybrzeży północnej Norwegii sowiecka łódź podwodna najechała na niemiecką zapórę minową.

W Afryce Północnej odrzucono na południe od Tmimi słabsze oddziały brytyjskich sił zbrojnych. Nieprzyjaciel stracił pewną liczbę jeńców. Zespoły samolotów bojowych i myśliwskich zaatakowały z dobrym skutkiem brytyjskie pozycje polowe i skupienia pojazdów mechanicznych w Marmarice oraz obrzuciły bombami kolej pustynną i inne nieprzyjacielskie drogi dojazdowe.

Lotnictwo kontynuowało masowe ataki na wyspę Malte. W walkach powietrznych zestrzeliły myśliwce niemieckie 11 samolotów brytyjskich.

Jak podano w komunikacie nadzwyczajnym, zatopiły niemieckie łodzie podwodne bezpośrednio u wscho-

dnich wybrzeży Ameryki Północnej 12 nieprzyjacielskich okrętów handlowych o łącznej pojemności 94.000 ton, w tym 4 duże statki-cysterny.

Na Kanale i u wybrzeży norweskich zestrzeliły myśliwce niemieckie w ciągu dnia wczorajszego w walkach powietrznych 7 samolotów brytyjskich.

Spośród zespołów bombowców brytyjskich, które w ciągu ostatniej nocy dokonywały lotów nękających na zachodnie i północno-zachodnie Niemcy, zestrzeliły myśliwce nocne oraz artyleria przeciwlotnicza 12 samolotów.

Komandor-porucznik Topp, który ostatnio wyróżnił się szczególnie w toku operacji niemieckich łodzi podwodnych u wybrzeży amerykańskich, zatopił dotąd 31 statków o łącznej pojemności 208.000 brt. jak również jeden kontrtorpedowiec i jedną łódź strażniczą.

Kapral Cernee i gefreiter Reck-siegel, służący w jednym z pułków strzelców, zestrzelili przy pomocy karabinu przeciwpancernego w dniu 9 kwietnia z najbliższej odległości 11 czołgów sowieckich.

ZAGRZEB, 11. 4. — Naczelny dowódca lotnictwa chorwackiego podaje do wiadomości, iż jedna z chorwackich eskadr myśliwskich zestrzeliła

na froncie wschodnim w miesiącu marcu 19 samolotów sowieckich. Tym samym ilość zwycięstw powietrznych tej eskadry wzrosła do 26-ciu. Kilku członków załogi odznaczono żelaznym krzyżem I. klasy.

Celne bomby na gazownię angielską

BERLIN, 11. 4. — W czasie ataku niemieckich samolotów nurkobojujących na pewne miasto na południowych wybrzeżach angielskich —

jak dowiaduje się DNB — celne bomby padły na gazownię we wschodniej części miasta. Na skutek eksplozji zbiornika z gazem wystrzeliły w górę potężne płomienie ognia. Wybuch spowodował ciężkie uszkodzenia w znajdujących się dookoła zakładach fabrycznych.

Zakazane strefy wybrzeża angielskiego

LIZBONA, 11. 4. — Zwiedzanie odcinków wybrzeży angielskich po-

między rzekami Wash i Tamizą, oraz pomiędzy Hastings i Littlehampton, jak również wyspy Wighth zostało zakazane od dnia 15 kwietnia, jak donosi prasa londyńska. Również zakazano stałego osiedlania się na wymienionych obszarach nadbrzeżnych przez te osoby, które nie posiadały tam stałego miejsca zamieszkania w ciągu 6 miesięcy roku 1939. Postanowienia te były czasowo zawieszono w czasie ubiegłej zimy.

Alianci proszą o zawieszenie broni na półwyspie Bataan

TOKIO, 11. 4. — Agencja Domei donosi z Filipin, że alianckie siły zbrojne w ilości 60.000 żołnierzy na półwyspie Bataan zwróciły się do naczelnego dowódcy wojsk japońskich z prośbą o zawieszenie broni. O wynikach rokowań w sprawie kapitulacji na razie nic nie wiadomo.

TOKIO, 11. 4. — Wojska japońskie, które posuwają się na południe wzdłuż wschodnich wybrzeży półwyspu Bataan, zajęły w środę w południe Cabcaben, ważne miasto strate-

giczne, położone w północnej części półwyspu Bataan nad zatoką Manila. Cofające się wojska alianckie zniszczyły lotniska i inne obiekty wojskowe.

TOKIO, 11. 4. — Amerykańskie linie obronne — według jednobrzmiących doniesień z frontu Bataan — w tamtejszych górskich okolicach wszędzie przełamano. Amerykanie podobnie próbują w ucieczce dotrzeć do południowego cypla półwyspu, aby dostać się do wyspiarskiej twierdzy Corregidor. Wśród wysokich gór dookoła Mariviles amerykańskie i filipińskie siły zbrojne usiłują stawiać ostatni opór, aby w ten sposób jednocześnie możliwie jak najdłużej osłaniać odwrót pozostałych alianckich sił zbrojnych na wyspiarską twierdzę Corregidor.

Japończycy w pełnym impetu natarciu zajęli wczoraj miejscowość Limai i Lamao na południowym cyplu półwyspu Bataan i zdecydowanie spychają wojska alianckie.

Alianckie siły zbrojne po przełamaniu ich głównej linii utworzyły teraz drugą prowizoryczną linię obronną, do której powoli się wycofuja. Wojska japońskie osiągnęły już

punkt, z którego można widzieć wyspiarską twierdzę Mariviles na południowym cyplu półwyspu Bataan.

TOKIO, 11. 4. — Liczne loty wywiadowcze japońskich samolotów armii lądowej wykazały, iż — jak podaje Domei — kolumny wojsk japońskich atakujące w ramach potężnej ofensywy obletane siły zbrojne generała Wainrighta, zbliżają się obecnie w pośpiesznych marszach do Mariviles, stanowiącego ważną bazę amerykańską na czubku półwyspu Bataan. Na lotnisku w Mariviles szaleją pożary, podczas gdy na odcinku na północ od Mariviles wojska i pojazdy alianckie cofają się pośpiesznie.

Trzęsienie ziemi

TOKIO, 11. 4. — Agencja Domei donosi z frontu Bataan: W piątek o godz. 4.30 rano na kilka godzin przed prośbą o zawieszenie broni ze strony wojsk północno-amerykańskich i filipińskich, cały półwysp Bataan został nawiedzony gwałtownym trzęsieniem ziemi, powodującym zawalenie się licznych chat filipińskich. Pociągnięto ono za sobą również kilka wypadków usunięcia się ziemi.

Agenci Secret Service przygotowywali zamach na Węgrzech

BUDAPEST, 11. 4. — W Budapeszcie komunikują ze strony urzędowej, że władzom węgierskim udało się przeszkodzić próbie sabotażu ze strony agentów nieprzyjacielskich w prowincjonalnym mieście Raab. Wszystkie przygotowania do sabotażu, mianowicie dokonanie zamachu bombowego, były już przygotowane i zostały wykryte w ostatniej chwili.

Przeciwno sabotażystom wdrożono dochodzenia. Są to przeważnie

żydzi i obcokrajowcy. Ukrywający się za tym Anglicy, pozostający na usługach Secret Service, potrafili już dawno ukryć się bezpiecznie za granicą.

BUDAPEST, 11. 4. — Budapeszteńska policja zaskoczyła podczas nocnej obławy w pewnej kawiarni 145 żydów przy grach hazardowych. Policja zaarrestowała bardzo wielu spośród tych graczy i skierowała ich do obozu internowanych.

Czy fiasko misji Crippsa?

Antagonizm hindusko-mahomekański utrudnia pertraktacje

ANKARA, 11. 4. — Według ostatnich doniesień radiowych z Delhi rokowania pomiędzy sir Stafford Crippsem a indyjską partią kongresową, stanowiącą najsilniejsze ugrupowanie polityczne w kraju, zostały ostatecznie zerwane. Cripps miał wyrazić wobec tego postanowienie opuszczenia Indii już w najbliższym czasie, co równałoby się całkowitemu fiasku jego misji.

SOFIA, 11. 4. — Powolne tempo konferencji angielsko - hinduskich daje prasie amerykańskiej asumpt do pogrózek pod adresem Indii. „Jeżeli — pisze „Washington Post“ — przywódca kongresu nie ustąpią ze swych żądań, wtedy utracą sympatię, jaką się w Ameryce cieszyli“. Inne pisma grożą nawet dyktaturą wojskową w Indiach, oczywiście w tym celu, aby wywrzeć presję na opozycyjnych kongresowców, Nehru, skłonny do kompromisu za cenę stanowiska ministra obrony, spotyka się z opozycją mahometan, których bytu politycznego reforma ustroju Indii nie rozstrzyga. Antagonizm hindusko - mahomekański sprawia, że pertraktacje Crippsa nie mają na ta-

kie trudności. Lord Halifax, ambasador Anglii w Waszyngtonie a były wicekról Indii, stracił stanowisko rządu londyńskiego w następujących słowach: Od pół wieku Anglia pracowała w Indiach wyłącznie nad zapewnieniem im bezpieczeństwa, dobrobytu i jedności. „Jeżeli jednak — wywodził Halifax — mimo to Indie odrzucą nasze propozycje, obowiązkiem naszym będzie posunąć się do ostateczności, aby Indie ochronić i obronę ich zorganizować w ramach frontu alianckiego“.

Szef sztabu USA. Marshall przybył do Londynu

BERLIN, 11. 4. — Harry Hopkins, generalny agent Roosevelta dla akcji pomocy w ramach ustawy lombardowej, przybył do Londynu w towarzystwie szefa sztabu generalnego Marshalla i oświadczył, jak donosi korespondera wojskowy „Daily Express“, iż „obecnej wojny nie można wygrać przez zwiększenie produkcji“.



POWYŻEJ ZERA!



ZIEMIA PRĘŻY SIĘ

Wiosenne aspekty strategiczne

Teatr wojny obejmuje już strefy klimatyczne od północnego koła polarnego do 50-go stopnia szerokości południowej, obejmując cały glob ziemski za wyjątkiem Ameryki Południowej i Afryki na południe od rzeki Zambezi. Trudno przewidzieć, w którym punkcie dojrzeją najważniejsze rozstrzygnięcia. Napięcie, które wzrasta po obu stronach w miarę zbliżania się wiosny, dowodzi jednak, że ogólna uwaga skupia się na obszarze, na którym koniec zimy stworzy odmienne warunki operacyjne, a zatem na północnym i wschodnim froncie.

Rzecz jasna, że po zniweczeniu wszystkich, przez Anglię na kontynencie europejskim i półn.-afrykańskim zorganizowanych frontów, linia pozycji sowieckich, uzupełniająca półkole osaczenia z Afryki zachodniej przez Egipt i bliski Wschód w kierunku północnym i wschodnim stała się ogniwem o zasadniczym znaczeniu strategicznym, którego rola w ciągu zimy polegała na skruszeniu, przy pomocy sprzyjających warunków klimatycznych, niemieckiego potencjału militarnego. Pokładane w armii sowieckiej nadzieje nie tylko zawiodyły, ale wiele przemawia za tym, że wyczerpała ona w równie bezustannych, jak bezskutecznych atakach dotkliwie swoje rezerwy w sprzęcie i wyszkolonym materiale ludzkim, podczas gdy dowód wykazuje wzrastające braki i trudności. Epizody w rodzaju St. Nazaire dowiodły ponadto, że kontynentalna pozycja Osi jest niewzruszalna i że natarczywe nawoływania Moskwy o zorganizowanie drugiego frontu odciażającego pozostać muszą z konieczności głosem wołającego na puszczy. Obawy aliantów, skupiające się z nastaniem wiosny właśnie na wschodnim odcinku frontu, są tedy aż nadto uzasadnione.

Oddziaływanie zwycięstw japońskich sięga aż do Kaukazu, gdzie wschodnia armia gen. Auchinlecka podaje rękę Sowietom ponad trzema irackimi. Lecz spodziewane dowozy przez centralną kolej iracką i zapomocą kolumn samochodowych do Morza Kaspijskiego sprawiły bolszewikom gorzki zawód. Australia zmuszona była odwołać swoje transporty sprężu kolejowego i zażądać powrotu swoich wojsk, a z bezpośrednim zagrożeniem Indii rozpoczęło się wycofywanie brytyjskiej armii wschodniej w kierunku Karachi i Bombaju. Dowódz morski do zatoki Perskiej znajduje się lada dzień w obiegach krążowników japońskich na Morzu Arabskim, podobnie jak stała się bezużyteczną droga burmańska, a tym samym armia ta straciła swoją rację bytu, a południowo-chińska swoje oparcie. Podobny los zagraża drogą do Morza Czerwonego i frontu egipskiego z Afryki Południowej wzdłuż wschodniego wybrzeża czarnego kontynentu przez Perim i Ad-n. Toteż zrozumiałe są łakome wejścia na francuski Madagaskar, którego porty Diego Suarez i Tama-

tave mogłyby stanowić idealne punkty oparcia dla tej trasy.

Rozległy i ważny teatr wojny południowo-wschodniej nastroja więc obaw bez liku: możliwość wtargnięcia weń Niemców przez Egipt, a Japończyków lądem i morzem z przeciwnych stron, utraty przedpola indyjskiego w kompleksie Bliskiego Wschodu i Burmy z drugiej strony, wreszcie postawionych dzisiaj przed decyzją polityczną samych Indii i dysponowania ich milionowymi zastępami, które dotychczas prowadziły wojny angielskie. W przedłużeniu tej kruchej pozycji ku północy dokony-

wa się natomiast los sowieckiego potencjału militarnego.

Front japoński dzieli się na 3 odcinki: lądowy burmański-indyjski, morski przeciwko Zatoce Bengalskiej, Ceylonowi i trasom Oceanu Indyjskiego, na południu przeciwko ostatnim bazom nieprzyjacielskim w półn. Australii, na Nowej Gwinei i wyspach południowych. Front ten wydłużył się wprawdzie niepomier- nie, ale nie należy zapominać, że flota japońska jest prawie nienaruszo- na, lotnictwo zdobyło bezapelacyjną przewagę w powietrzu, silne zespoły armii lądowej z Malajów i Indii Ho-

lenderskich stoją na nowo do dyspo- zycji, liczne nowe bazy znalazły się we władaniu Japończyków i calko- wita inicjatywa spoczywa w ich wy- łącznie rękach, co odnosi się w ogóle w stopniu przytłaczającym do wszy- stkich frontów państw Paktu Trzech.

Na Morzu Śródziemnym, po u- tracie tyłu pancerników i krążowni- ków i bezustannym bombardowaniu Malty, zaginął ślad po flocie bry- tyjskiej. Dowozy niemieckie do Try- polisu odbywają się bez przeszkód. I tutaj znać wysokie napięcie w publicznej spodziewanych bliskich wy- darzeniach. Flota sowiecka na Morzu

Czarnym nie wychyla się ze swych kryjówek, a niemiecki front atlantycki stoi nadal niewzruszony i wy- klucza wszelką akcję zaczepną z przeciwnych stron, zaś astronomicz- ne cyfry zatapianego tonażu alian- ckiego u wybrzeży angielskich, amery-kańskich, afrykańskich i murmań- skiego, potęgowane przez japońskie łodzie podwodne na zachodniej pół- kuli, usprawiedliwiają w pełni ponu- re słowa lorda Halifaxa: „Wiosna i lato tego roku wytrzymują porówna- nie z najcięższym okresem pierwszej wojny światowej. Straciliśmy wiele, a możemy stracić jeszcze więcej”. S

General Czar przeciw Anglii

Wojna musi być rozstrzygnięta w 1942 roku

ATENY, 11. 4. — „Dla kogo pra- cuje dziś czas“, zapytuje grecki dziennik „Akropolis“ w artykule, w którym czytamy m. in.: „General Czar jest najpopularniejszą osobisto- ścią w angielskiej literaturze wojen- nej oraz w przemówieniach demo- kratycznych podżegaczy wojennych. Anglosasi żyją jeszcze wciąż wspo- mnieniami wojny światowej, zapomi- nając przy tym, że w międzyczasie sytuacja ogromnie się zmieniła i że czynnik czasu nie stoi na usługach anglosasów, ale wprost przeciwnie,

dopomaga armiom mocarstw Paktu Trzech. Ambasador sowiecki w Lon- dynie w mocnych słowach apelował do aliantów, aby zapomnieli o roku 1943 i uzmysłowili sobie, że wojna musi zostać rozstrzygnięta jeszcze w r. 1942. W tym samym czasie premier angielski widział się zmu- szony przyznać, że zmniejsza się to- naż handlowy stojący do dyspozycji aliantów oraz że nie brak innych trudności, z jakimi muszą borykać się Anglii i ich alianti.

Okręt-pułapka wpadł w pułapkę

Zamiast Anglików uraczyły się masłem ryby morskie

BERLIN, 11. 4. — Wśród alian- ckich statków handlowych, o których zatopieniu koło wybrzeża amerykań- skiego doniesiono w komunikacie wo- jennym z 8 kwietnia, znajdował się również okręt-pułapka przeciwko łodzi podwodnym. Jedną z niemieck- ich łodzi podwodnych zaatakowała parowiec o pojemności 3.000 brt. Do- szło przy tym do zażartej walki, któ- ra toczyła się częściowo nad wodą przy pomocy artylerii, częściowo zaś pod wodą przy pomocy bomb głębi- nowych i torped. Okręt-pułapka, sil- nie uzbrojony w różnego rodzaju sprzęt bojowy, był jednak bezsilny wobec niemieckiej łodzi podwodnej i uległ zatopieniu dzięki zręcznie prze- prowadzonemu atakowi torpedowe- mu.

Wśród zatopionych okrętów znaj- dował się dalej nowoczesny statek-

chłodnia o pojemności 11.000 brt. Statek ten wiozł wielki transport mięsa i masła z Australii i usiłował przybić do pewnego punktu zborne- go transportów konwojowanych na wybrzeżu amerykańskim celem przyłączenia się do transportu mor- skiego, udającego się do Anglii. Po 14-godzinny zażartym pościgu łódź podwodna zatopiła ten statek.

Londyn potwierdza

zatopienie lotniskowca „Hermes“

SZTOKHOLM, 11. 4. — W Lon- dynie zakomunikowano urzędowo — jak donosi Reuter — że lotniskowiec brytyjski „Hermes“ zatonął.

Dotychczas jeszcze nie potwier- dzono tam dalszych ciężkich strat w okrętach wojennych, jakie — według komunikatu japońskiej kwatery głów- nej — poniosła Anglia na wodach koło Trincomali u wschodnich wy- brzeży Ceylonu.

RZYM, 11. 4. — Angielski lotni- skowiec „Eagle“ i kontrtorpedowiec Nr. 167 zwinęły do portu w Gibralt- arze, jak dowiaduje się „Lavoro Fascista“ z Gibraltaru drogą na Tanger, celem poddania się koniecz- nym naprawom.

Filmowa kariera ambasadora w spódnicy

P. Kollontaj w chustce i p. Kollontaj w cylindrze

SZTOKHOLM, 11. 4. (tp.) Z karie- ry ambasadorki Sowietów w Sztok- holmie pani Kollontaj, która w tych dniach ukończyła lat 70, wynika jas- no co należy myśleć o dyplomatach sowieckich.

Pani Kollontaj pochodzi ze starej petersburskiej rodziny arystokraty- cznej Mraźwińskich. Pierwszym jej mężem był wysoki oficer rosyjskiej armii carskiej nazwiskiem Kollontaj. Prowadziła ona w Petersburgu życie rozpieszczonej, wytwornej damy z towarzysztwa. Po przewrocie bolsze-

wickim stanęła ona otwarcie po stro- nie bolszewików. Chcąc zadokumen- tować publicznie zerwanie z przeszło- ścią, poślubiła wiele młodszego od siebie marynarza Dybenko. Dybenko był organizatorem krwawego prze- wrotu w Kronsztadzie. Takie postę- powanie pani Kollontaj pomogło jej do uzyskiwania coraz to lepszych pozycji kierowniczych w reżimie bol- szewickim. Dzięki temu odgrywała ona kierowniczą rolę w dziedzinie wychowania bolszewickich dziewcząt. Znamienne światło na wykonywaną przez nią pracę rzuca fakt, że odda- ła ona do szkoły 14-letnią, znajdującą się w ciąży dziewczynę, prezentu- jącą ją dzieciom jako typowy przy- kład bolszewickiego macierzyństwa.

Kiedy p. Kollontaj zestarała się już, otrzymała stanowisko ambasa- dora sowieckiego w Sztokholmie. Tu- taj, jako kobiecie ambasador Sowie- tów, wyszukała ona sobie bardzo wdzięczne zadanie wobec stojącej przeciw niej cywilizacji europejskiej sprawienia sobie szaty dyplomatycz- nej, odpowiadającej jej nowej godno- ści. Zrodził się z tego jedyny w swo- im rodzaju unikat odzieżowy, podob- ny do męskiego fraka i prawie zgod- nego z przyjętymi formami cylindra.

P. Kollontaj, która skończyła 70 lat, otrzymała obecnie od Stalina or- der czerwonej gwiazdy. Ponadto po- siada ona również najwyższe odzna- czenie sowieckie — order Lenina.

Baza USA w Honduras

BUENOS AIRES, 11. 4. — Stany Zjednoczone założyły w brytyjskim Honduras w miejscowości Belize, ba- zę lotniczą i flotową. W ten sposób Anglia traci swą ostatnią posiadłość na Morzu Karaibskim.

Brytyjskie Honduras należy ge- ograficznie do obszaru Guatemali.

Kongres dziennikarzy w Wenecji

WENECJA, 11. 4. — W Wenecji odbyło się w piątek otwarcie pierw- szego kongresu unii związków dzien- nikarzy narodowych. Do miasta La- gun przybyło 300 przedstawicieli prasy z 15 krajów. We czwartek wieczór zjechał do Wenecji szef pra- sowy Rzeszy dr. Dietrich.

Łączność pocztowa z Ukrainą

KRAKÓW, 11. 4. — Niemiecka Poczta Wschód podaje do wiadomo- ści, że pomiędzy Gen. Gub. a obsza- rami generalnego komisariatu poczt- owego Ukraina, podjęto ogólną służ- bę pocztową. Dopuszczone są na tych samych opłatach co w granicach Ge- neralnego Gubernatorstwa zwykłe i polecane karty pocztowe oraz zwykłe i polecane listy do 250 gramów, z wyłączeniem doręczenia pośpiesznego. Przesyłki listowe muszą być zaopa- trzone w uwagę „Ukraina“, a po- nadto opłacone pełną opłatą i dore- czane przy okienku pocztowym. O- platy należy uiszczać w gotówce.

Kanada obawia się desantów

LIZBONA, 11. 4. — Kanada za- mierzając zorganizować specjalne od- działy do obrony przed japońskimi strzelcami spadochronowymi, na wy- padek gdyby ci podjęli próbę wyla- dowania na wybrzeżu Oceanu Spo- kojnego. Tworzenie takich oddziałów zapowiedział kanadyjski minister o- brony kraju Ralston w Ottawie. Mi- nister Ralston dodał, że 40 jednostek tej armii ma być utworzonych natych- miast z drwali i innych robotników, zwłaszcza na bezludnych obszarach brytyjskiej Kolumbii.

Wyniki

ciągnięcia loterii

liczbowej z 11 bm.

przedstawiają się następująco:

Pierwsze wywołanie	7
Drugie	6
Trzecie	84
Czwarte	77
Piąte	14

KUPONO SPRZEDAŻ

JAZ-BAND nowo- czesny komplet — sprzedam. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

ŁÓŻKO i szafkę — sprzedam. Lwów, Głęboka 5 m. 3. 15762.

PLASZCZ wiosen- ny damski, czarny (brzośnię), wieszak — sprzedam. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

PIANINO lub for- tepian kupię, na- wet zniszczone. Li- sty do Gaz. Lwów nr. 15784.

FORTEPIAN krótki- dobry stan — sprzedam okazyl- nie. Wiadomość. Lwów, Kopernika 26 sklep. 15783.

UBRANIE męskie na wysokim, pół buciki 42. walizki, kryształ, płaszcz damski, rąkany m. kl. ścierki, obrus toled, tecka do sprzedania. Lwów, Kiełkowska 26 par- ter. 15781.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ buty z cholewami, pół- buciki czarne, br- zowe nr. 43 nowe, ubranie popielate na wysokim. — Lwów, Piekarska 15. m. 4. od 6 do 8 wieczorem. 15945.

DO sprzedania for- tepian krótki — „Bösendorfer“ czarny, 6 akorda- nych krzesel. Od- powiedź do Gaz. Lwów. 15774.

MASZYNE do kręcenia lodów — kupię zaraz. Lwów, Żółci 6/11 oficyjn. 15724.

KANAPA — ta- pczeta do sprzedania. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

KOMPLET wypl- dowie pary no- wych, krótkich — dymkowych kale- son, kapelusze me- ski ciemno popiel- ate 55-56, me- nażki, talerze, — szklanki z czysto- go aluminium, ter- mos 3/4 l. sprze- dam. Lisy „Ga- zeta Lwowska“ — „Nr 15864“.

PANTOFLE dam- skie luksus. wiano- we, zamkowe nr. 36, lakierki czarne francuski obcas nr. 36, bania, wanna biała, szafki, oka- zycznie sprzedam. Lwów, — — — — — 15781.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ kra- dena, biurko, pate- fon, parasol męski nasadkowy, kaset- ke wertheimowskie, lustro. Lwów, ul. Dzwonickiego 9 — parter. 15693.

MASZYNE do sy- cia Singera kryta, bratrurowa gazowa, werk patentowy, sprzedam. Lwów, Plac Bernardyński nr. 2 A, II. piętro, m. cztery. 15694.

STÓŁ rozsuwalny, karnisz sprzedam. Lwów, Lądowa 9. m. 8. 15646.

KUPIĘ przesy- nę przedwojenną z Krolewnej Śnie- żki. Lwów, Po- — — — — — 15628.

SPRZEDAŻ palto- wian, serwa her- man, nakrycie kaptur, kombinzo- wa, buciki granat- we, do sprzedania. Lwów, — — — — — 15781.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SINGERA nożną GARNITUR do wi- maszynę sprzedam. na, rami do obra- Lwów, Chocimaka 104/82. Lwów, — — — — — 15693.

PLASZCZ męski i kostium damski — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

URZĘDNICZKA 32-letnia, wyszła z domu, zamożna, m. 34, wejdzie przez bramę, pierwsze piętro, mieszkanie 5. 15640.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

MAŁŻEŃSTWA — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

WOLNE POSADY — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SEKRETARKA — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

MECHANIKÓW — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

DO eksploatacji — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

DO eksploatacji — sprzedam. Lwów, — — — — — 15622.

SPRZEDAŻ czar- nej pianki — na chłopców. Lwów, pl. Strzelecki 12. l. p. m. 8. 15763.

MŁODZIEŻ nau-
czyła do ucznia
12-letniego chłopa
na chłopa lub pla-
ta nauczanie chłop-
stwa. 1611 Lwów.
NIEMIECKIE
tylko Lwów, C
boka ciennych

winni przyjmować wszystkie przedsiębiorstwa

From the Department of Psychology, University of Illinois at Chicago, Chicago, Illinois 60607

Na ślizgowcach przez morze Azowskie



Nasz oddział wywiadowczy ma dość oryginalne oblicze. Naciera on na wroga na ślizgowcach. Silnie na-

ciągnięte łopocą żagle na lodowatym wicherze. Pędzimy na naszych ślizgowcach z szybkością 70 km. na go-

MOBILIZACJA PRZYRODY

Dmie wicher — — — Olbrzymów chór
mocarny światu rzuca zew.
Prężą się mięśnie wielkich drzew,
Dobywa miecze bór.

Dmie wicher. — — — Chmur czarnych rząd
sunie jak rząd potwornych dział.
Sinych błyskawic świeci lont,
nim padnie gromu strzał.

Dmie wicher — — — Budzi ze snów
drzemiące złomy dzikich skał.
I rusza w drogę skalny huf,
by zetrzeć się na mial.

Dmie wicher... I z morskich wód
pian białych tworzy zwarty wał,
jak wielkie zwoje tajnych nut,
z których Bóg będzie grał.

W duszę wstępuje mrok, —
jak szary, ciemny grobów duch.
Żywiółów zbrojny krok
wypełnia trwożny słuch.

Maria Janina Wonschowa

dzinę, pod dowództwem porucznika, któremu nie po raz pierwszy powierzono tego rodzaju misję. Mknijemy po grubej warstwie lodu u wybrzeży Azowskiego Morza.

Chodzi o ustalenie miejsca pozycji baterji artylerji dalekonośnej, która od wczorajszego wieczora ostrzeliwuje pozycje niemieckie. Zatrzymujemy się w odległości około pięciu kilometrów od nieprzyjacielskiego odcinka nadbrzeżnego. Tu gdzieś muszą stać działa nieprzyjacielskie. Lornety obszukują wybrzeże. Nagle olśniewa nas błysk. Rozlegają się strzały, a pociski rwą ponad lodem jak pioruny. Stanowisko poszukiwanej baterji zostało rozpoznane. Ale równocześnie i oni odkryli nasz oddział wywiadowczy. W odległości 200 metrów poza nami pada pierwszy granat. W ślad za nim dalsze. A więc od-

wróć! Cel wyprawy osiągnięty. Zanim jednak nasz oddział wykonał należyty zwrot, nowa niespodzianka. Ukazuje się samolot sowiecki i zniża się nad naszymi ślizgowcami w locie nurkowym. Już grzechocze pierwsza taśma karabinu maszynowego, kule rozbijają się o żelazne pancerze ślizgowców i o lód. Drugi nalot znajduje nasz oddział gotowym do obrony. Nasze karabiny maszynowe i broń ręczna pluja żelaznym deszczem w górę. Niektóre strzały były widocznie celne, gdyż szum motoru cichnie i samolot znika. Wskutek wzrastającej odległości i zawiei śnieżnej działa sowieckie stają się również mniej groźne. Poza kilkoma dziurami w ża-

glach i zadrapań kawałkami odprutego lodu nasz oddział nie ponosi żadnych szkód. Z wzrastającą szybkością pędzą nasze ślizgowce w kierunku własnych linii. A oto nowa niespodzianka! Wśród chrzęstu słychać trzask lodu. Podczas zwrotu jeden ze ślizgowców trafił na zamulający się lód. W czasie kilku sekund zaczyna on tonąć. Koledzy z siedzących ślizgowców ratują jednego z załogę. Zanim poszkodowani zdążą się otrząsnąć z nieoczekiwanej kłopoty, zaczynają grać niemieckie baterie. Słychać wybuchy granatów. To artyleria niemiecka niszczy wytrwale przed chwilą przez nasz wywiad działa sowieckie.

Burma, jej mieszkańcy i bogactwa

Singapur jest jakby kłódką, która wisiała przy wschodniej bramie, prowadzącej do serca angielskiego imperium. Sercem tym są Indie. Burma jest skobem umocowanym przy tej prowadzącej na Wschód bramie. Można go przesunąć w górę i w dół, z północy na południe. Grupa wysp Andamańskich, na południe od Burmy, otwiera boczne drzwi do zatoki bengalskiej. Po wodach tej zatoki w czasie wojny światowej krążył „Emden”. Jej drogi wodne służyły również do tego, by zaopatrywać w ryż Indie Przednie. Indie bowiem spotrzebowują wiele ryżu i czerpią go z obfitującej w ryż Burmy.

Pomiędzy Indiami Przednimi a Burmą nie ma do dzisiaj połączenia lądowego. Natomiast ze wschodniej hinduskiej prowincji Bengalu prowadzi dobry, częściowo asfaltowany gościniec wojskowy do Imphal, stolicy księstwa Manipur, a więc aż do samej granicy Burmy. Ale stąd trzeba przedostać się ścieżkami w dół do rzeki Chindwin, która począwszy od miasta Sittaung możliwa jest dla żeglugi. Główna ścieżka, prowadząca przez las, jest długa na jakieś 100 km i w ciągu długotrwałego okresu deszczowego, to znaczy od kwietnia do października, jest po prostu nie do przebycia. Brytyjskie towarzystwo okrutne, które posiadają monopol przewozu wzdłuż wszystkich południowo-azjatyckich wybrzeży, od Kantonu i Baku do Singapuru i częściowo do Hongkongu, prowadziły przed wojną politykę, która sabotowała budowę dróg wzdłuż wybrzeży, a nawet dróg bocznych, mających na celu komunikację wewnętrzną. Dzisiaj przypuszczalnie Anglicy nie mogą oddzielać tej swojej mało przewidywanej polityki.

Ostatnie meldunki wojenne mówią o ataku japońskim na Mulmein. Dla mieszkańców wschodniej granicy topograficznej Burmy nie jest to żadną niespodzianką. Od głównej linii kolejowej, która w Syjamie przebiega z południa na północ, odgałęzia się jedna linia na zachód, skąd prowadzi wygodna autostrada do Raheng, ale potem zaczyna się znowu komunikacja „ścieżkowa”. Jest jeszcze jedno połączenie północnych terenów jamańskich z Kentungiem i doliną Irawadi.

Irawadi — ta jednak nie operacji wojennej mogłyby flankować tyków na

tym północnym odcinku burmańskim zagrażałoby bezpośrednio jedynej możliwości połączenia się Czang-Kai-Czeka z jego brytyjsko-amerykańskimi sprzymierzeńcami i dostawcami wojennymi. Japończycy mogliby się zjawić na terenie Burmy, idąc t. zw. drogą burmańską. W ostatnich latach dużo się o niej mówiło. Właściwa droga burmańska zaczyna się w Laschjo, gdzie kończy się linia kolejowa. Komunikacja tą drogą jest skomplikowana. Duże transporty, w których nie zależy na pośpiechu, przewozi się drogą wodną rzeki Irawadi aż do miejscowości Bhamo, gdzie przeładowuje się je na samochody ciężarowe. Na tej przestrzeni ma się do czynienia z olbrzymimi odległościami. Irawadi jest spławna na przestrzeni 1500 km. Istnieją ze strony brytyjskiej projekty, aby w razie potrzeby zrezygnować z drogi burmańskiej i zbudować odpowiednią inną drogę, prowadzącą do hinduskiego Manipuru. Jest to jednak muzyka zbyt fantastycznie brzmiąca przyszłości.

Lwów à la minute

Niespodzianka

Pan Teofil wstał dziś, jak to się mówi, „skoro świt” i już o godzinie 7-ej rano wyszedł z domu. O dziesiątej wrócił. Otworzył cichutko drzwi wejściowe i wszedł do kuchni. Prawowita małżonka pana Teofila trzepała właśnie dywaniki na ganku.

— Kundziu, jadłaś już śniadanie?
— A gdzieżbym jadła sama, czekałam na ciebie.

Pan Teofil był prawie wzruszony. Przez chwilę wyczyniał jakieś dziwne tajemnicze miny, a potem powiedział najśladźszym głosem na jaki go tylko było stać.

— Kundziu, wyjdź z kuchni...
— Po co? Przecież śniadanie...
— Wyjdź z kuchni duszko. Ja sam dziś ugotuję...

— Cóż ty? Śniadanie będziesz gotował? Gdzieś ty chodził Teofil i co to znowu za wydziewania?

— Ugotuję sam. Widzisz Kundziu mam dla ciebie niespodziankę. Tak mi się jakoś udało... wyszedłem wcześniej z domu i właśnie trafiło mi się...

Prawowita małżonka pani Kune-gunda popatrzyła na pana Teofila dziwnym wzrodem. Co też ten star-

zamyśla. Parciają torbę gdzieś w kącie położył i jakieś miny robił. Ciekawa była bardzo, ale, że była wyjątkowo w dobrym humorze, ustąpiła.

— Masz tam kawę w szafce. Chleb leży na półce. Zrób raz śniadanie. a ja sobie posprzątam.

Pan Teofil został sam. Trochę niezgrabnie zabrał się do rzeczy. Zaczął grzać wodę, krajać chleb...

Kundzia spazowała w pokoju, a wrodzona babska ciekawość, aż się w niej skręca. Co też ten stary wymyślił? Wyszedł rano z domu, zabrał torbę, coś tam przyniósł i powiada, że mu się trafiło. Nic innego tylko kupił pewnie słoniny, albo boczkę. Choć kto go wie, może był na rogatce. Stare kamaszki gdzieś zapodziały, może zamienił. Słonina przydałaby się, czemu nie, a może kupił masło? Pani Kundzia obliczała, kalkulowała ile też mógł dostać za kamaszki, a jak się wytopi ile zostanie smalcu, a ile odejdzie na skwarki i na skórę. No na skórę można zupełnie ugotować, a skwarki da się do kaszy. Była coraz bardziej niecierpliwa, ale nie chciała przeszkadzać, bo to przecież były jego stare kamaszki.

Po długiej chwili pan Teofil stanął w drzwiach trochę podniecony ale uśmiechnięty wesoło.

Z 15 milionów mieszkańców Burmy tylko 9 milionów są to właściwi Burmianie. Jest to naród, który należy do rodziny tybetańsko-mongolskiej. Nie jest on więc właściwie spokrewniony z syjamsko-chińskimi narodami. Na wschodzie Burmy żyją Szanowie. Ci należą do rodziny ludów „thai”. Słowo „szan” jest pochodzenia chińskiego i oznacza: „góre”. A więc Szanowie to są górale. Portugalczycy przywieźli to słowo do Europy już zmienione w swym brzmieniu, jako „syjam” i stąd określenie „syjam” i syjamski, zamiast „thai”. Poza tym możnaby naliczyć wśród mieszkańców gór Burmy półtora miliona Karów i wielu jeszcze o innych nazwach mieszkańców. Wszystko to są ludy bez żadnej fizjonomii politycznej.

Dużą jest liczba zamieszkujących Burmę Hindusów, wynosi ona 1 milion. Mieszka tutaj także około 200 tysięcy Chińczyków i około 30.000 ludzi rasy białej wśród ogromnej ilości mieszkańców hindusko-burmańskich i anglo-hinduskich. Burmianie

— Kundzia! na śniadanie.

Weszli oboje do kucharki. Na stole stały dwa duże kubki mlecznej kawy, na koszyczku leżał równieko pokrojony chleb, a na środku stołu... Panią Kundzię aż zanoczyło. Przetrzała oczy, podeszła bliżej... nie wierzyła po prostu. Na środku stołu w glinianej miseczce stał duży pęk białych śnieżyczek...

Pan Teofil zrozumiał. Więc Kundzia nie czuła wiosny. Kundzia była po prostu wściekła i zawiedziona.

— Widzisz Kund a, wiosna przecież. Żebyś wiedziała jak ślicznie za miastem... Kupiłem pół litra mleka, a potem, te białe kwiatki zbierałem, żeby ci zrobić niespodziankę.

— Niespodziankę?! Stary bałwan!! A gdzie słonina?

— Jaka słonina Kundziu?

— No za kamaszki?

— Kamaszki dałem do podbiórki gumy, a to dla ciebie, wszystko się przecież budzi do życia... wiosna... i chciałem trochę radości w domu...

— Idiota! Romantyk!

Głośno trzasnęły drzwi, a pan Teofil, żeby dowieść prawowitej małżonki, że nie jest idiotą, usiadł do ozdobionego śnieżyczkami stołu i wypił z apetytem obie filiżanki smacznej mlecznej kawy.

są usposobieni pogodni, łatwo się zapalający. Dumają ze swej przeszłości, z czasów, których królowali ich wielcy królowie i rządzili ich prawodawcy. Anglicy mieli niemało kłopotu zanim ich zdążyli ujarzmić. O Burmę toczyły się aż trzy wojny. Jeszcze przed kilkudziesięciami lat musiała Anglia utrzymywać w tym kraju garnizon z 40.000 ludzi. Później przywrócił porządek w kraju, odpowiadającym wielkością swego terytorium Hiszpanii, przy pomocy tylko 4.000 ludzi. I to przeważnie krajowców. Tak samo szczylicili się, że w Indiach Przednich wypada jeden żołnierz brytyjski na 2000 mieszkańców. Łatwo sobie jednak wyobrazić, jakiej ilości wojsk potrzeboby było teraz na wypadek wybuchu powstania przeciwko Anglii na tych terytoriach, tak trudnych i ciężkich do opanowania terenowego.

Jeszcze jedno „minus” dla Anglików. Otóż właśnie na zachodzie Burmy żyje 50-milionowy naród: Bengalczyk. Od jakichś 40 lat są oni najzupełniej uświadomieni narodowi i gotowi do akcji politycznej. Mogą oni uchodzić za jednolitą grupę narodową Indii Przednich. Wystarczy tylko wznieść iskrę powstania, a obejmie ono tereny, wybiegające daleko poza Himalaje. A więc Anglicy mają odkryte tyły. Japonia dała Bengalczykom najlepszy przykład, jak to „nieznany”, a raczej zapomniany naród może się nagle obudzić do życia aktywnego w najbardziej nowoczesnym stylu. Anglia nie może liczyć na Bengalczyków na wypadek konieczności obrony Indii. A nawet musi wziąć pod uwagę to, że fala narodowego powstania uzyskaby poparcie w Bengalu.

Według wszelkich danych planowany jest atak Japończyków na południowe, jakie leżą tylko 300 km na północ od Rangunu. W momencie obsadzenia ich odpada w bardzo poważnej części możliwość zapanowania w naftę Indji Przedniej. Aby to konieczne, o ile traloby pod uwagę dodatkowy tonaż ok. 100.000 ton, jaki trzeba by doprowadzić do portu na nowy front berytyjski.

Bogactw naturalnych Burmy, nie do oceny nie są one dostępnym. W każdym razie tego kraju s.